

[Gunnar Fog-Petersen.]

samme Kredse, som ønsker Skatterne nedsat, stadig en Paakaldelse af Statens Hjælp baade paa det ene og det andet Omraade. Naar der f. Eks. er Tale om en Regulering af Landbrugets Ejendomsskatter, kan det, saa vidt jeg skønner, kun ske ved, at Statsbudgettet kommer til at stige i tilsvarende Grad derved, at Staten overtager Udgifter, som hidtil er blevet afholdt paa andre Budgetter. Saa snart der altsaa paa et eller andet Omraade er Vanskeligheder af den ene eller den anden Art, paakalder Borgerne Statens Hjælp, og Statens Hjælp, som træder til baade her og dér, maa nødvendigvis give sig Udslag i stigende Statsbudgetter. Derfor er ogsaa den rigtige Opfattelse af Statens Budget denne: at opfatte det som almene Goder, der ydes Befolkningen i Almindelighed af den fælles Husholdningskasse. Ud fra dette Synspunkt kan jeg give den højtærede Finansminister Ret, naar han siger, at Borgerne ikke skal være kede af at betale Skat. Man skal betale sin Skat med Glæde, siger den højtærede Finansminister, og dette Syn kunde jeg i og for sig have Lyst til at tiltræde. Det er dog vanskeligt at opretholde Glæden, naar det drejer sig om Skatter, som den højtærede Finansminister med Rette har betegnet som Driftsudgifter, og disse Driftsudgifter er Led i et Driftsbudget, hvorpaa der ikke er Balance. Derfor har jeg ogsaa med Interesse hørt, hvad den højtærede Finansminister har sagt i det andet høje Ting og ved anden Leilighed, tror jeg, om Ejendomsskatterne. Det Spørgsmaal er jo nu henvist til den siddende Skattekommission, som, hvis det skal være dens Formaal at skabe ligelige Skatteforhold i Landet, ikke kan undgaa at foreslaa en Regulering nedad af Landbrugets Ejendomsbeskatning.

I øvrigt er det jo saaledes, at i samme Grad Landstingets Indflydelse paa Finansloven gennem Aarene er blevet mindre og mindre, har Finanslovens Kurve været stigende. Dette siger jeg som en Anklage mod Landstinget, som en historisk Betragtning, idet de almene Goder, som Finansloven betyder, først har faaet Vækst, efterhaanden som Behandlingen af Landets Budgetter helt har kunnet frigøre sig for Landstingets Indflydelse. Kurven for Landstingets Indflydelse peger nedad mod Nul og vil ved denne Finanslovbehandlings Slutning være omtrent nede ved Nulpunktet. Formodentlig og forhaabentlig vil en ny Kurve tage sit Udgangspunkt i en ny Forfatning, hvor baade Folketingets og Landstingets

Finansudvalg afskaffes og afløses af et Rigsdagens Finansudvalg, og samtidig enhver Tale om, hvorvidt det ene eller det andet Tings Udvalg har større eller mindre Indflydelse paa Finansloven, forsvinder.

Med disse Bemærkninger anbefaler jeg det foreliggende Forslag til Vedtagelse.

Udenrigsministeren (P. Munch): Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Hauch) udtalte det Haab, at de endeløse Diskussioner om vor Handelspolitik maatte faa Ende. Jeg deler meget oprigtigt Ønsket herom. Jeg maa imidlertid erkende, at jeg efterhaanden begynder at opgive Haabet, thi hver Gang vi kommer til en ny Diskussion derom, viser det sig, at det ærede Medlem i Mellemtiden har sat sig fastere og fastere i den Forestilling, at det hele er et Spørgsmaal om en Strid mellem den danske Industri og det danske Landbrug, og at Landbruget kunde opnaa væsentlig Fordel paa Bekostning af Dele af den danske Industri. Jeg deler ikke denne Opfattelse. Jeg tør ikke sige, om Landbruget kunde opnaa noget, hvis man helt tilintetgjorde store, gamle, rodfæstede Industrier i Danmark, men dette ønsker det ærede Medlem jo ikke, det ønsker ingen, og enhver Mulighed for at gaa denne Vej turde paa Forhaand være udelukket. Det Tovtrækkeri, der i øvrigt foregaar imellem Landbrug og Industri, drejer sig derfor efter min Mening om ganske faa Millioner Kroner. Om de kunde falde lidt til den ene Side eller lidt til den anden Side, tør ikke jeg afgøre, men det er i hvert Fald smaa Ting, og meget vilde kunne opnaas for begge de stridende Parter, hvis de kom til en Forstaaelse med hinanden i Stedet for ustandseligt at føle sig som to Parter, der staar imod hinanden. Hvis det ærede Medlem vilde bidrage dertil, vilde det maa ske hjælpe noget. Jeg er derimod af den Opfattelse, at det afgørende i disse Forhold er den rette Afvejning af vor Holdning med Hensyn til vor Handel over for de to store Markedslande, til hvilke Hovedinteresserne knytter sig. Det ærede Medlem understregede, at det er disse to Markedslande, der har den langt overvejende Betydning, og deri er jeg enig med ham.

Det ærede Medlem dvælede ved nogle Referater af et Møde i Holbæk Amt. Disse Referater skal jeg ikke kunne udtale mig om, da jeg hverken har været til Stede ved det paagældende Møde eller læst Referaterne. Men med Hensyn til selve de Forhold, der ligger for, kan jeg oplyse, hvorledes de har stillet sig. Det ærede Medlem sagde, at Grundlaget for Forhandlingerne med Tysk-